

عنوان مقاله:

حق تادیب در حقوق کیفری ایران و فقه

محل انتشار:

دومین همایش ملی عدالت ، اخلاق ، فقه و حقوق (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

مرضیه فدایی حیدری - کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی - دانشگاه اسلامی واحد میبد

سیدمهدی منصوری - دکترای جزا و جرم شناسی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد میبد

خلاصه مقاله:

در بند اول ماده 59 قانون مجازات اسلامی مصوب 1371، یکی از علل مواجهه ی جرم اقدامات تربیتی والدین در تنبیه اولاد در حدود متعارف دانسته شده است. این حق قانونی در تنبیه اولاد، در قانون مجازات اسلامی دارای اجمال است و بنا بر اصل 167 قانون اساسی برای رفع اجمال آن باید به منابع شرعی مراجعه کرد. روایات چهار قید مختلف بر تأدیب والدین بار می کنند. سه قیدی که مرتبط با عنصر مادی است عبارتند از محدود بودن تأدیب بدنی به سن هفت یا هشت و یا ده سال و محدود بودن تنبیه بدنی به استنکاف از بجا آوردن نماز و منجر نشدن تأدیب به آسیب بدنی. تحدید مرتبط با عنصر روانی عبارت است از این که این تأدیب نباید در حال عصبانیت تحقق پیدا کند. در مقاله ی پیش رو به تفصیل به بررسی این پیش شرط ها اقدام خواهد شد. اما قانون جدید مجازات اسلامی مصوب 92/2/1 همانند دو قانون قبل از خود، یعنی قانون راجع به مجازات اسلامی مصوب 1361 و قانون مجازات اسلامی مصوب 1370، به والدین، و اولیا و سرپرستان قانونی اطفال و به طور کلی محجورین، اجازه تأدیب داده است.

کلمات کلیدی:

تنبیه، تادیب، کودک، والدین و حق تعزیر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/525839>

